

KRÓLOWA ANIOŁÓW

gazetka parafialna

29.11.1998 Wietržno Nr 47 (158)

ADWENT

Rozpoczyna się nowy rok kościelny poświęcony Bogu Ojcu

Wierzę w Boga Ojca

Zgodnie ze wskazaniem Kościoła, wyrażonymi przez Jana Pawła II w *Tertio millenio adveniente*, trzeci rok przygotowań do jubileuszowej rocznicy 2000 lat od historycznego dnia narodzin Jezusa Syna Bożego - Syna Maryi w Betlejem, mamy poświęcić szczególnej czci Boga - Ojca.

Rok duszpasterski 1999 będzie poświęcony BOGU OJCU.

Prowadzi nas do Niego w Duchu Świętym Jezus, Boży Syn. Ludzie mają często fałszywy obraz Boga i nie chcą (nie mogą!) go przyjąć. Jezus uczy nas o Ojcu: "Ja i Ojciec jedno jesteśmy"; "kto mnie widzi, widzi także i Ojca"; "tak Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał"; "tak się modlcie: "Ojcze nasz..." "idę do Ojca, a nikt nie pyta mnie dokąd idziesz". Według Chrystusa, Ojciec jest tym, który troszczy się o człowieka." U was zaś nawet włosy na głowie wszystkie są policzone", "Wie czego nam potrzeba"; dowiedzieć się mamy o wielkiej miłości Ojca, który wprowadza nas w Życie Trójcy Przenajświętszej, dzieli się swoim życiem. Odtąd nie można powiedzieć, że się zna Boga, jeśli nie uznaje się go za Ojca. Jesteśmy dziećmi Ojca, czyli uczestniczymy w Jego mądrości i w Jego dobroci, wyrazem czego jest Jego troska o zbawienie innych... Głównym zadaniem duszpasterskiego roku będzie pogłębienie znajomości Boga jako Ojca, uwielbienie Go za dar życia ziemskiego i nadprzyrodzonego, za miejsce zarezerwowane dla nas w niebie ("w domu Ojca mego jest mieszkań wiele... Podzielimy się przeżyтыми doświadczeniami wiary z innymi, ukazując im ojcostwo Boga. A zwłaszcza podkreślając, że: * Bóg jest Ojcem wobec dzieci wiernych, godnych i posłusznych; * Ojcem synów marnotrawnych, na których czeka, aby przywrócić ich do dziedzictwa; jak dobry Samarytanin bierze na swe ramiona pobitego wędrowca, opatruje mu rany i zabezpiecza drogę do wyzdrowienia.. Ks Abp Józef Michalik

NIEDZIELA I ADWENTU R A

Wszchemogący Boże, spraw, abyśmy przez dobre uczynki przygotowali się na spotkanie przychodzącego Chrystusa, a w dniu sądu, zaliczeni do Jego wybranych, mogli posiadać królestwo niebieskie. Przez Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, naszego Pana i Boga, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, przez wszystkie wieki wieków.

SŁOWO Boga żywego

Czytanie I - Iz 2, 1 - 5

Stanie się na końcu czasów, że góra świątyni Pana stanie mocno na wierzchu gór i wystrzeli ponad pagórki. Wszystkie narody do niej popłyną, mnogie ludy pójdą i rzekną: "Chodźcie, wstąpmy na górę Pana do świątyni Boga Jakuba!... On będzie rozjemcą pomiędzy ludami.... Wtedy swe miecze przekują na lemiesz, a swoje włócznie na sierpy.

Czytanie II - Rz 13, 11 - 14

Bracia: Rozumieście chwilę obecną: teraz nadeszła dla was godzina powstania ze snu. Teraz bowiem zbawienie jest bliżej nas niż wtedy, gdyśm uwierzyli.

Ewangelia - Mt 24. 37 - 44

Jezus powiedział do swoich uczniów: "Jak było za dni Noego, tak będzie z przyjściem Syna Człowieczego. (...) Czuwajcie więc, bo nie wiecie, w którym dniu Pan wasz przyjdzie. (...) Dlatego i wy bądźcie gotowi, bo w chwili, której się nie domyślicie, Syn Człowieczy przyjdzie".

Przyjdzie Pan z wielką mocą i każdy człowiek Go zobaczy.

I Niedziela Adwentu

Jak bardzo pragnę, by adwent nastał w tobie. Jak bardzo pragnę, byś się otworzył i mnie przyjął, i spojrzał mi w oczy. Patrz, wychodzę ci naprzeciw na wszystkich

Twoich drogach. A mimo to nigdy jeszcze nie wolno mi było przyjść do ciebie Mnie, twemu Bogu.

Nie nieświadomi

Za dni Noego potop zaskoczył ludzi. Jedli i pili, i rozrastali się, nie spodziewając się, że może nastać koniec monotonnego toczenia się spraw z godziny na godzinę. Chrystus ostrzega, że koniec nastąpi. Nie możemy się usprawiedliwiać że jesteśmy nieświadomi końca, tak jak współcześni Noemu - nieświadomi aż do dnia, gdy Noe wszedł do arki. Chrystus nas ostrzega. powinniśmy być przygotowani.

PRZYGOTUJCIE DROGĘ PANU

Przyjście Syna Bożego na nasz świat ogłosiło nowy wiek. W Księdze Apokalipsy Chrystus mówi: *Oto czynię wszystko nowe* (Ap21,5). Kościół czei to przyjście w liturgii Adwentu i Narodzenia Pańskiego, kiedy Lud Boży wzywany jest do odnowy. Według Ogólnych Norm Kalendarza Rzymskiego okres Adwentu ma dwójaki charakter. Jest to "czas przygotowania do świąt Narodzenia Pańskiego, kiedy wspomina się przyjście Syna Bożego do ludzi" oraz "okres, kiedy poprzez to wspomnienie zwraca się umysł ku drugiemu przyjsciu Chrystusa na końcu czasu". c. d. na str 4

z życia parafii

□ **Dziś tj 29.11.** po południu o godz. 15⁰⁰ Nabożeństwo dla młodzieży przygotowującej się do przyjęcia Ducha Świętego w sakramencie Bierzmowania, dla ich rodziców i świadków bierzmowania. Zapraszam wszystkich którzy pragną pogłębić swoją znajomość Jezusa jako Przyjaciela i Nauczyciela, by nieustannie odnawiać przyjaźń z Nim.

□ W tym tygodniu Msze św. o godz. 16³⁰, w środę o godz. 7¹⁵. □ W tym tygodniu przypada pierwszy czwartek, piątek i sobota. Przypominam ministrantom, scholi, młodzieży przygotowującej się do bierzmowania i wszystkim czcicielom Najsw. Serca Jezusowego o spowiedzi. We czwartek i piątek od godz. 15⁰⁰ □ W piątek po godz. 8⁰⁰ odwiedziny chorych. □ We czwartek o godz. 19⁰⁰ spotkanie liturgiczne. Niech Bóg będzie uwielbiony za ostatnie spotkanie. □ W piątek o godz. 20⁰⁰ spotkanie z młodzieżą uczestniczącą w kursie przedmałżeńskim.

□ W sobotę (5.12) rozpoczyna się triduum modlitw dla młodzieży żeńskiej, przed Uroczystością Niepokalanego Poczęcia NMP.

□ Składka w przyszłą niedzielę przeznaczona jest na Seminarium Duchowne.

Uwaga - zebranie ministrantów w poniedziałek o godz. 15⁰⁰, zapraszam także chłopców z kl III tych którzy pragną być ministrantami.

Za dar chrztu świętego w tym tygodniu w rocznicę chrztu świętego

dziękują Panu Bogu: 1.12 Tadeusz Jastrząb; 2.12 Kamil Matelowski, Bartłomiej Rymek, Joanna Uliasz; 6.12 Paulina Godek; Chrzest święty jest fundamentem całego życia chrześcijańskiego, bramą życia

w Duchu i bramą otwierającą dostęp do innych sakramentów. Przez chrzest zostajemy wyzwoleni od grzechu i odrodzeni jako synowie Boży, stajemy się członkami Chrystusa oraz zostajemy wszczepieni w Kościół i stajemy się uczestnikami jego posłania: "Chrzest jest sakramentem odrodzenia przez wodę i w słowie".

Nieśmy pomoc zmarłym i pamiętajmy o nich z racji rocznicy ich śmierci, która w tym tygodniu wypada: 2.12 +Adolf Szopa; 5.12 Władysław Raczkowski
Niech odpoczywają w pokoju!

W kościele sprząтали : Helena Cypara, Barbara Jakubik, Wioletta Mazur, Ewa i Maciej Staroń. **Bóg zapłać !**

Przygotujcie drogę Panu c.d. ze str 2

Okres ten należy traktować jako "porę radosnego i duchowego oczekiwania". Nie znaczy to, że inne okresy są pozbawione tej nuty radości i oczekiwania, ale to, co jest fundamentem postawy chrześcijańskiej przez cały czas, zostaje uwydatnione w tym okresie. Jeśli jesteśmy ludźmi "żyjącymi w radosnej nadziei", to ta cecha powinna rzucać się w oczy właśnie podczas Adwentu. Cała liturgia tego okresu jest tak pomyślana, ażeby, obudzić w nas uczucia nadziei, tęsknoty i radosnego oczekiwania.

Dwojaki charakter Adwentu jest odzwierciedlony w dwóch częściach, na które ten okres jest podzielony. Począwszy od pierwszej niedzieli Adwentu do 16 grudnia akcentowany jest eschatologiczny charakter tego okresu. Nasze spojrzenie wybiega poza pierwsze nadejście Chrystusa i jest skierowane na Jego drugie przyjście w chwale. Druga część, bezpośredniego przygotowania, zaczyna się 17 grudnia i kończy w Wigilię Narodzenia Pańskiego. Tutaj główny akcent liturgii jest położony na pierwsze przyjście Chrystusa w Jego narodzinach w Betlejem. Liturgia jest całkowicie poświęcona przygotowaniu nas do uczczenia tej tajemnicy.

Pierwsza niedziela Adwentu jest dogodnym początkiem roku liturgicznego. Zaznacza ona początek okresu intensywnych c.d. str 4

Msze św. 1. pon. 30.11 Dantis; 2. wt. 1.12 + Piotr Sanocki i Julia Sajdak; 3 śr. 2.12 Dantis ; 4. czw. 3.12. +Maria i Jan Piróg ; 5.p. 4.12 O nawrócenie 6.sob. 5.1 +Andrzej Szwaś 7. n. 6.12 + Mikołaj Osipowicz

Przygotujcie drogę Panu c.d. ze str 3

przygotowań prowadzących do uczczenia Wcielenia, Narodzenia i Objawienia Pańskiego. Wymagane od nas przygotowanie posiada wymiar nie tylko liturgiczny, ale również duchowy i moralny. A wzywa nas do nawrócenia serca i odnowy życia.

Na początku tego okresu skierowane jest do nas wszystkich wezwanie do nawrócenia. Bardzo trafny jest fregment listu św. Pawła do Rzymian, który stanowi drugie czytanie w roku A:

Bracia: rozumiecie chwilę obecną: teraz nadeszła dla was godzina powstania ze snu. Teraz bowiem zbawienie jest bliżej nas, niż wtedy, gdyśmy uwierzyli. Noc się posunęła, a przybliżył się dzień. Odrzućmy więc uczynki ciemności, a przyobleczmy się w zbroję światła. Żyjmy przyzwoicie, jak w jasny dzień... Przyobleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa.

Słowa te odegrały decydującą rolę w nawróceniu św. Augustyna, jak wiemy z jego *Wyznań*. Zawarta w nich nuta nalegania nie powinna zostać przez nas zmarnowana. Słowa te mogą również zmienić nasze życie.

Adwent nie ma charakteru pokutnego w takim samym sensie jak Wielki Post. Radosna nadzieja raczej niż pokuta jest nutą przewodnią tego okresu. Nie znaczy to jednak, że mamy pomniejszać albo ignorować element ascetyczny. Wezwanie do pokuty, nawrócenia i odnowy jest głęboko obecne. Tak naprawdę jest ono zawsze obecne w życiu chrześcijańskim, ale natura ludzka wybiera drogę najmniejszego oporu, trzeba więc od czasu do czasu odnowić nasze chrześcijańskie zaangażowanie. Adwent, podobnie jak Wielki Post, jest "uprzywilejowanym czasem" do przemiany serca i uczynienia nowego i zdecydowanego kroku naprzód w naszej podróży duchowej.

Św. Jan Chrzciciel, postać wybijająca się w Adwencie, jest idealnym towarzyszem, jednocześnie surowym i radosnym. Jego własne życie miało wybitnie pokutny charakter, ale nie było w nim nuty smutku. Jako herold i zwiastun Pana radował się słysząc głos Oblubieńca. To właśnie on ma wyrwać nas z błogiego samozadowolenia. Jego zawołanie brzmiało: "Nawracajcie się, bo bliskie jest królestwo niebieskie". (Mt 3,2)

Św. Mateusz, przytaczając te słowa i opisując misję Jana, widzi tutaj wypełnienie proroctw Izajasza:

Głos się rozlega: Droga dla Pana przygotujcie na pustyni wyrównajcie na pustkowiach gościńce naszemu Bogu! Niech się podniosą wszystkie doliny, równina niechaj się stanać urwiska, a strome zbocza niziną gładką (Iz 40, 3-4)

Pokutę można pojmować jako zadanie duchowego nawrócenia, oczyszczenia. Jeśli kawał surowej ziemi ma stać się gruntem ornym, musimy on zostać oczyszczony przez maszyny i ciężką pracę. Na poziomie duchowym potrzebne jest coś równie żmudnego i niestruzonego. Tylko w ten sposób możemy przygotować drogę Panu. Myśl ta zainspirowała niektóre modlitwy adwentowe: "Wszecmogący Boże, Ty nam nakazujesz przygotować drogę Chrystusowi Panu, spraw łaskawie, abyśmy bez znużenia oczekiwali niebieskiego Lekarza ezusa Chrystusa" i ponownie, "Wszecmogący Boże, pobudź nasze serca do przygotowania dróg Jednorodzonemu Synowi Twojemu, abyśmy dzięki Jego przyjściu mogli Ci służyć w czystości duszy".

Pokuta nie jest w pełni naszym własnym dziełem, jest przede wszystkim skutkiem działania Łaski Boga w naszej duszy. Ale jeśli Bóg ma dokonać w nas Swojego dzieła, najpierw musimy usunąć przeszkody, które hamują Jego działanie. Jeżeli w naszym życiu istnieją bariery i tereny objęte "zakazem wstępu", z nimi trzeba się najpierw uporać. Jako wolne osoby, używając naszej wolności i swobody w sposób odpowiedzialny, musimy dać Bogu dostęp do naszego życia.

W Chrystusie, Odwiecznym Synu, Bóg pojawił się między nami w ludzkiej postaci. Szuka wejścia w nasze najbardziej wewnętrzne życie ażeby móc dzielić swoje życie z nami. Stoi u wrót i kolacze, ale nie włamuje się na siłę. Drzwi do naszych serc można otworzyć tylko od wewnątrz. Św. Karol Boromeusz mówi: "Chrystus (...) gotowy jest przyjść do nas w każdej chwili, i każdej godzinie, jeśli tylko usuniemy przed Nim wszelkie przeszkody i (że) wtedy zamieszka duchowo w naszych duszach, przynosząc nam obfitość łask. Chrystus może nadejść w każdej chwili. Jego duchowy adwent nie jest ograniczony żadnym szczególnym czasem czy okresem. Vincent Ryan